

Beugen maandenlang in de ban van ooievaars

door **Henk Baltussen**

Het ooievaarspaar dat in april van dit jaar in natuurgebied De Vilt een splinternieuw nest betrok, heeft niet alleen geschiedenis geschreven. Het uiverstelletje was in Beugen enkele maanden lang het gesprek van de dag. Zeker toen duidelijk werd dat een jong het levenslicht ging aanschouwen, was de toeloop naar het paalnest groot. Allereerst een chronologie rond het uiverstel.

7 april: Beugenaar Leo Daanen plaatst samen met loonbedrijf Van Gelder uit Oeffelt twee nesten die zijn gemaakt door Henk van Zetten. De Wageningen is daar in gespecialiseerd.

16 april: een ooievaarsmannetje landt op het nest.

18 april: een vrouwtje komt hem gezelschap houden.

25 april: het tweetal paart volop en sleept met takken.

1 mei: het broeden is begonnen. Vanaf dat moment blijft het nest bezet door minstens één vogel.

31 mei: het jong is geboren.

4 september: de jonge ooievaar verlaat voor de eerste keer het nest.

12 september: die dag is het trio vertrokken naar het zuiden.

Vogelkenner Leo Daanen heeft zich vanaf april in de zevende hemel gevoeld.

„Het is toch ook geweldig. Zet je in april een nest, wat

eigenlijk al te laat is. Op andere nesten in Nederland werd er al volop gebroed. Zit er een week na het oprichten van het nest al een ooievaar op en wordt er een paar weken later zelfs al gebroed. Dat hadden we echt niet verwacht.”

Volgens de Beugense vogel liefhebber is de nestplek bij De Vilt ideaal voor ooievaars. „We wilden liever niet op particuliere grond de nesten plaatsen. Dan ben je altijd aangewezen op de eisen van de eigenaar. Daarom kwam De Vilt in beeld. Het is een open gebied. De nesten staan goed zichtbaar voor de vogels. En er is natuurlijk genoeg voedsel.”

De mannetjesuiver droeg een flinke ring met het opschrift AHHN. Dat duidt erop dat hij ergens in West-Frankrijk is geringd. Het project van Daanen is

een samenwerkingsverband geworden met het Brabants Landschap, beheerder van De Vilt, en Vogelbescherming Nederland.

Vóór de Tweede Wereldoorlog was Brabant redelijk geliefd bij ooievaars. In die periode waren er jaarlijks gemiddeld dertig bezette nesten. Tijdens en na de oorlog nam dat aantal flink af. In 1950 deden nog maar 10 ooievaarspaartjes Brabant aan, in 1965 waren er dat 6, in 1980 werd het laatste paartje in het West-Brabantse Drongelen gesignaleerd. Overigens werden de uivers lang niet overal met open armen ontvangen. In Erp bijvoorbeeld werden in een ver verleden alle ooievaars door boeren afgeschoten. Van de geschoten vogels werden de snavels afgesneden om er sigarenpijpjes van te maken.

Het ooievaarsjong uit Beugen.

foto Leo Daanen/Vogelwacht